

24.6.2010

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Dotyczy: **Petycji 1720/2009, którą złożył Vince Llewelyn (Wielka Brytania) w sprawie nieuznawania brytyjskiego związku partnerskiego we Francji oraz wymogu wizowego wobec jego partnera**

1. Streszczenie petycji

Składający petycję, który zawarł brytyjski związek partnerski z obywatelem Nowej Zelandii, chciałby pracować we Francji. Partner składającego petycję nie może jednak dołączyć do niego bez wizy. Według składającego petycję partnerzy, w przeciwieństwie do małżonków obywateli UE, nie są uprawnieni do wizy długoterminowej dla członków rodziny. Jedyną możliwością jest uzyskanie wakacyjnej wizy pracowniczej, wizy turystycznej lub studenckiej. Składający petycję uważa taki stan rzeczy za dyskryminację.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 1 marca 2010 r. Zwrócono się do Komisji, aby dostarczyła informacje (art. 202 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji, otrzymana dnia 24 czerwca 2010 r.

Zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami UE¹. Francja ma prawo wymagać od obywateli państw trzecich posiadania wizy wjazdowej. Jednak zgodnie z rozporządzeniem nr 539/2001 obywatele Nowej Zelandii mogą podróżować bezwizowo do państw członkowskich UE w przypadku pobytów krótkoterminowych.

¹Rozporządzenie Rady nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1).

W art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2004/38/WE¹ przewidziano, że zarejestrowani partnerzy mają prawo towarzyszyć obywatelom Unii lub dołączyć do nich w przyjmującym państwie członkowskim, które uznaje równoważność między zarejestrowanym związkiem partnerskim a małżeństwem.

Mimo że ustawodawstwo francuskie przewiduje zarejestrowany związek partnerski (*Pacte Civil de Solidarité – PACS*), to nie uznaje równoważności między zarejestrowanym związkiem partnerskim a małżeństwem. Niemniej jednak kiedy ktoś chce wjechać na terytorium Francji i przebywać tam jako zarejestrowany partner obywatela Unii, władze francuskie na mocy art. 3 ust. 2 dyrektywy są zobowiązane ułatwić takiej osobie wjazd i pobyt zgodnie z własnym ustawodawstwem krajowym. Oznacza to, że władze muszą przeprowadzić szczegółową analizę osobistych okoliczności życiowych partnera. Odmowa wjazdu lub pobytu musi być uzasadniona i wydana na piśmie; można się także od niej odwołać. Dotyczy to wszystkich zarejestrowanych związków partnerskich bez względu na to, czy chodzi o pary jednopłciowe, czy też różnopłciowe.

W związku z nieuznawaniem przez władze francuskie związku cywilnego zawartego przez składającego petycję i jego partnera Komisja zwróciła się już na piśmie do władz francuskich w sprawie trudności, z którymi borykają się we Francji obywatele brytyjscy, którzy zawarli związek cywilny w Wielkiej Brytanii i którzy nie mogą ani uzyskać jego uznania we Francji, ani zawrzeć związku *Pacte Civil de Solidarité*, jako że nie są stanu wolnego. Komisja podkreśliła, że oddziaływanie takiej sytuacji w aspekcie osobistym, administracyjnym, majątkowym czy gospodarczym prawdopodobnie uniemożliwiłoby zainteresowanym obywatelom UE pełne korzystanie z ich prawa pobytu we Francji. Komisja wskazała także, że te trudności wiązałyby się z kwestiami dotyczącymi przepisów UE szczególnie w odniesieniu do zasady niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową i do prawa pobytu obywateli Unii.

W celu przezwyciężenia tych trudności Zgromadzenie Narodowe przyjęło w dniu 28 kwietnia 2009 r. poprawkę do art. 515-1-7 francuskiego kodeksu cywilnego, zgodnie z którą *les conditions de formation et les effets d'un partenariat enregistré ainsi que les causes et les effets de sa dissolution sont soumis aux dispositions matérielles de l'Etat de l'autorité qui procède à son enregistrement*². Interpretacja tego przepisu krajowego nie leży w kompetencji Komisji. Jednak w rozumieniu Komisji taka poprawka położy kres trudnościom, z którymi borykał się składający petycję podczas prób podróży do Francji.

¹ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

² Poprawka opublikowana w Dzienniku Urzędowym w dniu 13 maja 2009 r. *Warunki zawarcia rejestrowanego związku partnerskiego i wynikające z tego skutki, a także przyczyny i skutki jego rozwiązania podlegają prawu materialnemu państwa, w którym znajduje się instytucja właściwa do zarejestrowania takiego związku* (tłumaczenie nieoficjalne).